

5. Ẩn dụ về kho báu và viên ngọc quý

Ma-thi-ơ 13: 44-46

Những câu chuyện ẩn dụ của Chúa Giê-su

Câu hỏi khởi động: Hiểu tất cả những gì anh em biết bây giờ, nếu không có trở ngại nào ngăn cản anh em và nguồn lực vô hạn dành cho mình, anh em sẽ chọn nghề gì và tại sao?

⁴⁴“Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. ⁴⁵“Nước thiên đàng lại giống như một người lái buôn kiếm ngọc châu tốt, ⁴⁶khi đã tìm được một hạt châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình mà mua hạt châu đó. (Ma-thi-ơ 13:44-46).

Trong hai câu chuyện ẩn dụ mà chúng ta đang tìm hiểu hôm nay, chúng ta đọc về hai người bắt gặp một thứ gì đó có giá trị lớn và những gì họ làm để đảm bảo quyền sở hữu của mình đối với kho báu và viên ngọc quý. Người đàn ông đầu tiên bất ngờ gặp được kho báu một cách tình cờ; ngược lại, người kia là một người đi tìm và tìm kiếm những viên ngọc quý. Trong cả hai ẩn dụ, một sự so sánh được thực hiện với nước thiên đàng. Mục đích của nghiên cứu này không chỉ tập trung vào vương quốc thiên đàng là gì, vì bản thân đó là một chủ đề; đủ để nói rằng vương quốc của Đức Chúa Trời hoặc thiên đàng (tên đồng nghĩa với nhau trong Kinh thánh) là sự cai trị và trị vì của Đức Chúa Trời. Khi một người được Thánh Linh tái sinh (Giăng 3: 3), người đó có mối quan hệ với Đức Chúa Trời qua công việc đã hoàn thành của Đấng Christ trên thập tự giá. Trước tiên chúng ta hãy xem kho báu được giấu trong một đồng ruộng.

Kho báu được giấu trong đồng ruộng

Trước hết, tôi muốn anh em tưởng tượng sẽ như thế nào khi tình cờ tìm thấy một kho báu bị chôn vùi. Đó là điều mà chúng ta tưởng tượng sẽ xảy ra với những nhà mạo hiểm hoặc thám hiểm, nhưng nó đã xảy ra với những người bình thường chỉ đi qua công việc của họ, những người không mong đợi điều đó. Họ không tìm kiếm kho báu.

Vào ngày 27 tháng 9 năm 2013, một nhà leo núi người Pháp đang băng qua sông băng ngoài khơi Mont Blanc tình cờ tìm thấy một kho báu gồm ngọc lục bảo, hồng ngọc và ngọc bích được chôn giấu trong nhiều thập kỷ. Hộp trang sức trị giá 356.435 đô la Mỹ nằm trên một chiếc máy bay của Ấn Độ đã bị rơi ở khu vực này vào năm 1966. Người leo núi đã chuyển giao cho cảnh sát địa phương. “Đây là một thanh niên trung thực, người rất nhanh chóng nhận ra rằng chúng thuộc về một người đã chết trên sông băng,” trưởng hiến binh địa phương Sylvain Merly cho biết. Merly nói: “Anh ấy có thể giữ chúng, nhưng anh ấy thích giao chúng cho cảnh sát hơn,” Merly nói và nói thêm rằng người leo núi đã tình cờ tìm thấy chiếc hộp và một số gói chứa đá quý có đóng dấu ‘Sản xuất tại Ấn Độ’. Các nhà chức trách Pháp đang liên hệ với các đối tác Ấn Độ để truy tìm chủ sở hữu hoặc những người thừa kế số trang sức. Theo luật của Pháp, món trang sức có thể được giao cho người leo núi nếu không xác định được chủ sở hữu, Merly nói.

Thỉnh thoảng, ai đó có thể nghe thấy người ta tình cờ tìm thấy kho báu bị chôn vùi, chẳng hạn như trong trích dẫn chúng ta đang nghiên cứu. Tôi luôn mơ ước khi là một ngư dân kéo lưới ở bờ biển phía Đông nước Anh được bắt gặp một trong những con tàu chứa vàng bị chìm trên những bãi cát nguy hiểm dọc theo bờ biển nước Anh. Tôi đã nghiên cứu về những con tàu Armada của Tây Ban

Nha bị chìm trong vùng, con tàu vàng thỏi đã bị chìm ở đâu đó dọc theo bờ biển của chúng tôi, và Chiến thắng HMS (chiếc trước Chiến hạm của Nelson) đã bị rơi với 100.000 đồng tiền vàng Bồ Đào Nha trên tàu ở đâu đó dọc theo bờ biển của chúng tôi. Tôi đánh cá. Nếu tôi tìm thấy bất kỳ con tàu nào trong số đó cùng với kho báu của chúng, nó sẽ chẳng là gì so với kho tàng tâm linh mà tôi đã tìm thấy trong Đấng Christ. Sự giàu có của Đấng Christ có giá trị cao hơn nhiều so với sự giàu có của toàn thế gian.

Vào thời Tân Ước, không có ngân hàng nào mà một người có thể giữ kho báu của mình an toàn trước nhiều đội quân tàn sát tràn qua xứ Giu-đê và Sa-ma-ri. Mọi người sẽ giấu những thứ có giá trị của họ dưới đất, vì đó là nơi an toàn nhất để giữ chúng. Đã có nhiều cuộc chiến tranh ở Palestine, và đôi khi mọi người sẽ phải để lại kho báu của mình trong thời gian chiến tranh và hy vọng rằng sau khi chiến tranh kết thúc, họ có thể quay lại sau để lấy nó. Đôi khi, người dân bị giết, và những lần khác họ bị trục xuất đến những vùng đất xa xôi, chẳng hạn như sự phân tán của người Assyria và Ba-by-lon, và họ không thể lấy lại những vật có giá trị của mình. Người đàn ông trong ẩn dụ về kho báu được cất giấu khá hào hứng và vui mừng với sự tìm thấy của mình (Ma-thi-ơ 13:44). Có khả năng ẩn dụ nói về một người lao công được đưa lên mảnh đất để cày thuê cho chủ. Khi anh ta đang xới lật đất, kho báu đã được khai quật. Khi nhìn lại những gì mình đã tìm thấy, người đàn ông nhận ra giá trị của vật mà mình tìm thấy và quyết định rằng anh ta sẽ giấu nó trở lại dưới đất một lần nữa. Luật Do Thái cổ đại quy định rằng nếu một người thợ bắt gặp kho báu trong tình huống như thế này, chủ sở hữu hợp pháp sẽ là người sở hữu đồng ruộng đó. Anh ta có thể đã đánh cắp nó và bán nó ở một nước láng giềng. Chủ nhân của khu vực này hẳn không ai khôn ngoan hơn, nhưng anh ta quyết định bán tất cả những gì mình có và khi có đủ tiền, anh ta sẽ mua lại ruộng từ chủ đất.

Người đàn ông này có phải là phi đạo đức bởi những gì anh ta đã làm - tại sao hoặc tại sao không? Điểm chính của ẩn dụ là gì?

Có hai cách giải thích về ẩn dụ này. Đầu tiên, một số người sẽ nói rằng Đấng Christ là tô-tô của Đức Chúa Trời đã đến làm việc trên đồng ruộng và đã tìm thấy kho tàng của Ngài, đó là Giáo hội, và đã từ bỏ tất cả để Ngài mua ruộng bằng huyết Ngài để mua và lấy Giáo hội về cho mình. Một số học giả Kinh thánh đã giữ quan điểm này và cách giải thích đó là một khả năng khác biệt.

Tuy nhiên, có một cách khác để giải thích câu chuyện ẩn dụ này. Trong cách giải thích thứ hai, chính Chúa Kitô là kho báu. Một số người không tìm kiếm Ngài, nhưng bằng một cách nào đó, họ tình cờ phát hiện ra sự thật về Đấng Christ bị che khuất trong thế gian. Một số người không thấy giá trị gì cả. Tất cả những gì họ nhìn thấy là cánh đồng, nhưng họ không nhìn xuống bên dưới bề mặt của sự vật để thấy kho báu được cất giấu. Những người nhìn thấy ít giá trị nhìn mọi thứ từ quan điểm của thế gian này một mình. Đối với họ, những điều của Đức Chúa Trời bị coi là khờ dại (1 Cô-rinh-tô 2:14). Những người khác nhìn thấy giá trị to lớn trong lời nói của sự vĩnh cửu, và họ đánh đổi những thứ của thế gian tạm thời mà họ có thể nắm giữ những thứ của thế giới vô hình. Đó là lời chứng của sứ đồ Phao-lô:

Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Giêsu Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ (Phi-líp 3:8).

Tôi phải nói rõ rằng mối quan hệ với Chúa không phải là thứ có thể "mua được". Không có cách nào mà chúng ta có thể mua được sự công bình bằng nỗ lực và nguồn lực của mình. Tôi tin rằng sự nhấn mạnh trong đoạn dẫn này nói lên giá trị mà người đàn ông đặt lên kho báu này và quyết định mà anh ta đưa ra để có được nó bằng mọi giá. Với ẩn dụ này, cũng như tất cả các ẩn dụ về Chúa Giêsu Christ, các chi tiết không được nhấn mạnh. Chúng ta sẽ đi vào điểm chính của câu chuyện. Mọi thứ khác đều phụ thuộc vào một điểm đó. Điều gì xảy ra khi chúng ta mua hàng? Chúng ta đổi thứ này lấy thứ khác. Trong trường hợp này, cuộc sống tan vỡ của chúng ta đổi với sự sống đời đời của Ngài. **"Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá"** (Ê-sai 55: 1). Khi chúng ta mua một thứ gì đó, chúng ta từ bỏ một số hàng hóa hoặc kho báu mà chúng ta có để lấy một thứ mà chúng ta cho là có giá trị lớn hơn. Chúng ta phải thấy giá trị to lớn của việc bán tất cả và tập trung linh hồn vào Chúa Giêsu mà chúng ta có thể đạt được **"hầu cho lòng những kẻ ấy được yên ủi, và lấy sự yêu thương mà liên hiệp, đặng có nhiều sự thông biết đầy dẫy chắc chắn, đến nỗi có thể hiểu sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, tức là Đấng Christ, mà trong Ngài đã giấu kín mọi sự quý báu về khôn ngoan thông sáng."**(Cô-lô-se 2: 2-3). Giống như sứ đồ Phao-lô, Chúa sẽ yêu cầu chúng ta giải phóng sự kìm kẹp của chúng ta đối với mọi thứ của thế gian này để chúng ta có thể đạt được Đấng Christ. Người đàn ông trong ẩn dụ đã bán tất cả những gì anh ta có để mua mảnh ruộng.

Một ngày nào đó, anh em phải rời khỏi thế gian này, và nếu sự tập trung của anh em trong cuộc sống chỉ là về lĩnh vực của thế gian này hơn là kho báu được cất giấu, thì lời nói cuối cùng của anh em sẽ là gì? Voltaire, nhà triết học Khai sáng nổi tiếng của Pháp, đã nói ngay trước khi ông qua đời, "Nhân danh Chúa, xin hãy để con chết trong yên bình." Cũng hãy xem xét những lời cuối cùng của Elizabeth 1, Nữ hoàng Anh, người đã nói, "Tất cả tài sản của tôi chỉ trong chốc lát." Chúng ta nên sống cuộc sống của mình với tâm trí về cuộc sống sắp tới. Hãy nhớ rằng, cuộc sống mà chúng ta đang sống trên trái đất này chỉ là một cái bóng của cuộc sống thực bên ngoài bình diện tồn tại này. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta kho tàng của Ngài nếu chúng ta tiếp nhận Đấng Christ. Cùng với Ngài, chúng ta có được mọi thứ. **"Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?"** (Rô-ma 8:32). Nhiều người tình cờ nghe được những lời nói về Đấng Cứu Rỗi này sau này sẽ hối tiếc rằng họ đã không nắm chắc sự thật trong câu đó. Phúc âm này của Đấng Christ được che giấu trong cánh đồng thế gian, nhưng người ta cày ruộng ngày này qua ngày khác và không quan tâm đến việc họ sẽ đi đâu khi từ thế gian này khi họ qua đời.

Người đàn ông trong ẩn dụ này đã đi ra ngoài và thả sức nắm giữ những thứ khác để có thể hoàn toàn nắm giữ kho báu. Để giải phóng sự kìm kẹp của chúng ta đối với những thứ của thế gian này, chúng ta phải dâng mình hoặc thánh hóa mình cho Chúa. **"Nguyên xin chính Đức Chúa Trời bình an khiến anh em nên thánh trọn vẹn"** (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23). Từ *consecrate* trong tiếng Anh được dịch từ tiếng Do Thái là *male* (מלל - Strong's 04390) và *yad* (יד - Strong's 03027). Có nghĩa là phải có đầy đủ bàn tay. Ý nghĩ này là phó mình cho Đức Chúa Trời sáng tạo để hai bàn tay của chúng ta không có việc khác để chúng ta thuộc về Chúa. Chúng ta có thể nắm giữ một số thứ quá chặt chẽ đến mức chúng ta không thể nhận được những thứ mà Chúa sẽ ban cho chúng ta. Bàn tay của chúng ta có thể chứa đầy đủ mọi thứ. Chúng ta có thể nghĩ rằng chúng là vật sở hữu; tuy nhiên, đôi khi chúng chiếm hữu chúng ta! Ngay cả tôn giáo do con người tạo ra với một hệ thống cần thận về những điều nên làm và không nên làm cũng có thể khiến một người không nắm được lẽ thật trong Đấng Christ. Loại bỏ bất cứ thứ gì khiến anh em không thể nắm giữ kho báu vĩnh cửu.

Hãy mở rộng bàn tay của mình để Ngài làm đầy chúng. Bây giờ chúng ta hãy xem xét dụ ẩn thứ hai.

Viên ngọc quý có giá trị lớn

⁴⁵Nước thiên đàng lại giống như một người lái buôn kiếm ngọc châu tốt, ⁴⁶khi đã tìm được một hạt châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình mà mua hạt châu đó. (Ma-thi-ơ 13:45-46).

Tại sao Chúa Giêsu chọn cách ví von về một người lái buôn? Một người lái buôn làm gì?

Chúng ta hãy nghĩ về những cách mà mọi người kiếm sống. Mọi người đánh đổi thời gian và sức lực để có được tiền lương vào cuối tuần. Henry Ford, người sáng lập Ford Motor Company, đã không phát minh ra ô tô; ông nổi tiếng vì đã phát triển kỹ thuật dây chuyền lắp ráp sản xuất hàng loạt xe. Khi dây chuyền lắp ráp của ông ấy dừng lại, ông ấy đã gọi một kỹ sư mà mình biết đến để sửa nó để sản xuất có thể bắt đầu trở lại. Người đàn ông đến, và sau mười phút mày mò, anh ta đã giải quyết được vấn đề và đưa cho Henry Ford hóa đơn 10.000 đô la. Khi Ford phàn nàn rằng tại sao mười phút làm việc lại có giá trị cao như vậy, người đàn ông đã sửa đổi hóa đơn ghi 10 đô la cho việc mày mò máy phát điện và 9.990 đô la cho thời gian tìm hiểu để biết nơi để mày mò.

Một số người dành nhiều năm để học một kỹ năng hoặc kiến thức giao dịch để kiếm tiền. Một thương gia giao dịch kiến thức để kiếm tiền. Anh ta không phụ thuộc vào mồ hôi nước mắt hay thời gian đánh đổi tiền bạc để có được sự giàu có. Anh ta phụ thuộc vào sự hiểu biết của mình về bất kỳ mặt hàng nào anh ta đang kinh doanh, và trong trường hợp này, đó là kiến thức của anh ta về ngọc quý. Một người không vào vương quốc của Đức Chúa Trời bằng mồ hôi công sức khi làm việc chăm chỉ để giành được vị trí hoặc thậm chí bằng kiến thức của một người về chủ đề tôn giáo. Đó là nhờ biết một người, con người của Đấng Christ. Nó không phải là *những gì* mà anh em biết biệi mình cho bản thân. Đó là *người* mà anh em biết: “**Tôi tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ.**” (Ê-sai 53:11).

Người lái buôn đi ra ngoài tìm kiếm

Người lái buôn, một bức tranh của anh em và tôi, tiếp tục làm bốn điều. Đầu tiên, anh ta tìm kiếm, sau đó anh ta tìm thấy, sau đó anh ta bán tất cả những thứ của mình và mua những thứ anh ta tìm thấy. Câu chuyện của mỗi người là duy nhất, nhưng đối với việc tìm kiếm tâm linh của tôi, tôi đã không tình cờ tìm thấy chân lý của Chúa. Tôi là một người tìm kiếm. Có một thời gian trong đời tôi khi Chúa đặt mong muốn trong tôi tìm ra câu trả lời cho rất nhiều câu hỏi của tôi về cuộc sống. Một số câu hỏi này sinh trong tôi sau một trải nghiệm cận kề cái chết và nhiều sự cố lúc đánh bắt cá, nhưng vì ơn Chúa, lẽ ra tôi đã dễ dàng mất mạng. Tôi đã đi qua ba mươi quốc gia khác nhau để tìm kiếm sự thật. Tôi đã nghiên cứu Phật giáo, Ấn Độ giáo và triết học, và cuối cùng tôi đã nghe thấy thông điệp của Phúc âm. Khi tôi tìm thấy viên ngọc quý có giá trị lớn, tôi đã phản hồi ngay lập tức. Có một vòng chân lý đối với Tin Mừng khi người ta nghe về ân điển và lòng thương xót của Đức Chúa Trời cũng như trong Chúa Giêsu Christ.

Nếu anh em là một người thích tìm kiếm, tôi khuyên anh em nên chăm chỉ nhìn vào viên ngọc quý và khám phá sự thật về những gì Chúa đã làm cho anh em. Người đàn ông đi tìm viên ngọc quý là

hình ảnh của một người đàn ông không tình cờ tìm kiếm sự thật; anh ấy tích cực tham gia vào suy nghĩ thông qua sự tìm kiếm của mình. Một số người không muốn xem xét. Thật khó để tập trung suy nghĩ thông qua một tình huống khó xử hoặc một vấn đề, tìm kiếm câu trả lời. Cần có thời gian và năng lượng để giữ sự tập trung trong khi một người chăm chỉ khám phá. Kẻ thù của linh hồn chúng ta (Sa-tan) sẽ khiến chúng ta bận rộn với tất cả những việc tầm thường và không quan trọng nhằm cố gắng đánh lạc hướng và khiến chúng ta ngủ quên trước những điều của Đức Chúa Trời. Đối với anh em, không có gì quan trọng bằng việc tìm kiếm viên ngọc quý có giá trị lớn (Chúa Giêsu).

Một nhà lái buôn có sự tập trung trong cuộc sống là những viên ngọc quý sẽ đi đến bất cứ nơi nào anh ta có thể để tìm thấy đá quý. Anh ta sẽ di chuyển dọc theo bờ biển, hỏi những người thợ lặn ngọc trai và ngư dân, "Anh có viên ngọc trai nào không?" Những đồ trang sức này là đối tượng của cuộc đời anh ta. Cuộc sống của anh ấy có mục đích và mục tiêu. Người lái buôn này phải đi tìm những viên ngọc trai, tâm sức của cả đời anh ta tập trung vào một mục tiêu đó.

Tôi nghĩ rằng có một mối nguy hiểm trong xã hội của chúng ta khi bị cuốn theo việc theo đuổi thú vui. Văn hóa ngày nay của chúng ta đang bão hòa với nó. Các nhà sử học cho chúng ta biết rằng theo đuổi thú vui là một trong những đặc điểm của người La Mã cổ đại trước khi Đế chế La Mã sụp đổ. Hôm nay, chúng ta cần xem xét chúng ta đang đi theo một hướng tương tự. Xã hội của chúng ta và nền văn hóa phương Tây của chúng ta đặt ưu tiên cao vào giải trí và dành một vị trí tôn vinh cho những người giải trí của chúng ta, điều này hơn cả những lời khen ngợi mà chúng ta dành cho bất kỳ nhóm nào khác. Hãy nghĩ về số lượng các lễ trao giải khác nhau được dành cho ngành công nghiệp giải trí. Chúng ta dường như luôn thiếu !

Tôi không nghĩ rằng thưởng thức giải trí là sai, và trên thực tế, Chúa có thể sử dụng nghệ thuật để nói với chúng ta về những điều vĩnh cửu. Tuy nhiên, chúng ta cần phải nhận thức sâu sắc về tác dụng của phương tiện truyền thông đối với các giác quan của chúng ta. Tôi muốn sống cuộc sống của tôi một cách tỉnh táo! Ngày nay, thật dễ dàng được ru ngủ trong một thế giới tưởng tượng. Tôi khao khát được thấy một sự hồi sinh giữa mọi người ngày nay, đặc biệt là trong giới trẻ.

¹⁰Hãy lấy danh thánh Ngài làm vinh; Phàm ai tìm cầu Đức Giê-hô-va, khá vui lòng! ¹¹Phải tìm cầu Đức Giê-hô-va và sức mạnh Ngài, Phải tìm mặt Ngài luôn luôn. (1 Sử ký 16:10-11).

Người lái buôn đã dành thời gian và suy nghĩ để phát triển kỹ năng nhận biết một viên ngọc quý tốt khi tìm thấy một viên ngọc. Những điều của Chúa không đến với những người nửa vời mà đến với những ai theo đuổi và tìm kiếm Chúa. Điều đó nghĩa là gì? Chúng ta tìm thấy Đức Chúa Trời trong suy nghĩ, trong lời cầu nguyện, trong việc hướng lòng về Ngài, phục tùng ý muốn của mình cho Ngài và chú ý đến Lời Ngài. Một lần nữa, tất cả đều ở trong câu hỏi, anh em coi trọng điều gì?

Sau đó chúng ta tìm kiếm thứ mà chúng ta cho là quý giá. Mỗi người có ý tưởng của mình về điều đó đại diện cho giá trị. Đó là lý do tại sao Chúa Giêsu phán rằng: **"Vì chung của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó"** (Ma-thi-ơ 6:21). Khi người lái buôn này tìm thấy viên ngọc trai, cuộc tìm kiếm của anh ta đã hoàn tất. Khi ai đó tìm thấy Đấng Christ, người đó vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Tất cả sự giàu có của Đức Chúa Trời đều được tìm thấy trong Đấng Christ. Tìm kiếm này là phổ quát. Tất cả mọi người đều có nhu cầu giống nhau và khao khát những điều giống

nhau. Những viên ngọc trai (số nhiều) mà người lái buôn tìm kiếm có lẽ tượng trưng cho cuộc tìm kiếm này. Anh ta chắc chắn sẽ mua nhiều thứ tốt trong số đó.

Nhà lái buôn tìm thấy một viên ngọc quý có giá trị lớn

Trong khi người đàn ông đang tìm kiếm, anh ta bắt gặp một viên ngọc trai không lồ có giá trị lớn hơn tất cả những viên ngọc trai mà anh ta từng mua trước đây. Người lái buôn đã rất ngạc nhiên về phát hiện của mình! Anh ta khó có thể tin được vận may của mình, vì viên ngọc trai đặc biệt này không giống bất cứ thứ gì anh ta từng thấy. Vẻ đẹp của nó thật quyến rũ. Có một lẽ thật là khi ai siêng năng tìm kiếm những điều tốt đẹp, thì Chúa sẽ gặp người ấy trên đường đi. Hãy đặt mình “trong đường đi” và hết lòng tìm kiếm Ngài. Tất cả những gì đáng yêu quý và có tính cách trong sáng đều được tìm thấy trong Chúa Giêsu Kitô.

Chúng ta không biết giá trị của viên ngọc trai có đắt không, nhưng người lái buôn biết rằng đây là thương vụ quan trọng nhất trong đời, và anh ta biết rằng mình sẽ phải trả giá đắt cho viên ngọc trai này. Anh ta ngồi xuống và suy nghĩ về những gì anh sẽ phải từ bỏ. Anh ta sẽ không còn vốn để tiếp tục mua ngọc trai. Điều đó tự nó sẽ thay đổi rất nhiều điều tốt đẹp về cuộc sống của anh ta. Trong khi tôi đang trong hành trình dài tìm kiếm qua nhiều quốc gia để tìm kiếm sự yên nghỉ trong tâm hồn mình, tôi đã bắt gặp viên ngọc quý có giá rất cao, và tôi đã trao trọn bản thân mình cho Ngài. Do đó, tôi tìm thấy sự yên nghỉ tuyệt vời bên trong tâm hồn mình mà tôi biết là có thật. Cuộc sống của tôi thay đổi từ thời điểm đó. Khi một người đàn ông tìm thấy tất cả những gì mà tâm hồn anh ta hằng mong ước, thì sẽ có những thay đổi bên trong diễn ra. Anh ta thấy rằng những điều của cuộc sống cũ của bản thân không còn liên quan nữa. Có một niềm vui bên trong tràn ngập tâm hồn tôi sau nhiều năm tìm kiếm sự thật về thế gian, danh tính và mục đích sống của tôi.

Khi người đàn ông tìm thấy viên ngọc trai có giá cao này, anh ta đã quyết tâm trong lòng rằng anh ta sẽ có nó. Sẽ không có gì có thể ngăn cản anh ta. Thái độ này là tấm lòng của một người đẹp lòng Đức Chúa Trời, một người có quyết tâm bên trong rằng không có gì ngăn cản anh ta có được mối quan hệ với Đấng Christ. Giao dịch thiêng liêng là giao tội lỗi của anh em cho Ngài, và Ngài sẽ mặc cho anh em sự công bình của Ngài. **“Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.”** (2 Cô-rinh-tô 5:21).

Người lái buôn bán tất cả những gì anh ta có

Khi người lái buôn nhìn thấy giá trị của thứ trước mắt, anh ta quyết định rằng cách duy nhất để có được viên ngọc quý là bán tất cả những gì anh ta có. Hãy nghĩ xem quá trình này như thế nào đối với người bán. Không nghi ngờ gì nữa, anh ta về nhà và có một cuộc mua bán nhà để xe — mọi thứ phải được tiến hành! Xe của anh ta, thuyền của anh ta, và nhà của anh ta. Không có gì có thể giữ anh ta khỏi viên ngọc quý có giá trị cao đó. Nếu đó là chi phí, thì anh ấy sẽ vui lòng trả nó! Ngoài cửa là truyền hình cáp ti vi, máy chơi điện tử, điện thoại thông minh của anh ta. Anh ta rút tiền mặt bằng tất cả cổ phiếu mà anh ta có, kế hoạch lương hưu, mọi thứ! Sau đó, anh ta đi treo bảng hiệu trong xóm để bán nhà cho nhanh. Tại sao bán nhanh? Có lẽ, vì anh ta sợ rằng người khác sẽ đưa ra một thỏa thuận tốt hơn cho người bán ngọc trai đó.

²⁵ Có đoàn dân đông cùng đi với Đức Chúa Giêsu; Ngài xây lại cùng họ mà phán rằng:

²⁶Nếu có ai đến theo ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và chính sự sống mình nữa, thì không được làm môn đồ ta. ²⁷Còn ai không vác thập tự giá mình mà theo ta, cũng không được làm môn đồ ta. ²⁸Vả, trong các người có ai là người muốn xây một cái tháp, mà trước không ngồi tính phí tổn cho biết mình có đủ của để làm xong việc cùng chẳng sao? ²⁹e khi đã xây nền rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy liền chê cười, ³⁰ và rằng: Người này khởi công xây, mà không thể làm xong được! ³¹ Hay là có vua nào đi đánh trận cùng vua khác, mà trước không ngồi bàn luận xem mình đem đi một muôn lính có thể địch nổi vua kia đem hai muôn cùng chẳng sao? ³² Bằng chẳng nổi, khi vua kia còn ở xa, sai sứ đi xin hòa. ³³ Như vậy, **nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta.** (Lu-ca 14:25-33).

Có phải Chúa Giêsu nói rằng tất cả chúng ta nên bán đồ của mình không? Ngài có ý gì bằng cách từ bỏ mọi thứ?

Khi chúng ta tham gia vào mối quan hệ giao ước với Thần Vũ trụ, chúng ta loại bỏ bản thân khỏi mọi thứ chúng ta có. “Anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? ²⁰Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi.”(1 Cô-rinh-tô 6: 19-20). Chúng ta không còn là chủ sở hữu mà là người quản lý những gì Chúa sở hữu. Từ quan điểm dâng hiến cuộc đời mình cho Đấng Christ, chúng ta là người quản lý những thứ mà chúng ta đã sở hữu trước đây. Đối với một số người, giống như người cai trị trẻ tuổi giàu có trong Phúc âm Ma-thi-ơ muốn biết mình còn thiếu gì, Chúa Giêsu đã trả lời anh ta rằng:

“²¹ Đức Chúa Giêsu phán rằng: Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bỏ thí cho kẻ nghèo nàn, thì người sẽ có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà theo ta.” ²² Nhưng khi người trẻ nghe xong lời này, thì đi, bộ buồn bực; vì chàng có của cải nhiều lắm. (Ma-thi-ơ 19:21-22).

Chúa không đòi hỏi điều này ở tất cả mọi người, nhưng trong trường hợp của người đàn ông này, sự tin tưởng của anh ta là tài sản của anh ta, và như chúng ta đã nói trước đó, để được dâng hiến hoặc hoàn toàn của Ngài, chúng ta phải trống rỗng những thứ khác mà chúng ta có thể lấp đầy trong tay mình với Chúa Kitô.

Những thú vui nào mà anh em biết là tội lỗi và cản trở mối quan hệ của anh em với Đức Chúa Trời? Chúng không đáng. Tất cả phải ra đi! Có những thói quen cũ cần phải bỏ! Những thói quen của đầu lưỡi có thể cần thời gian để vượt qua và đưa đến thập tự giá. Tôi biết rằng đây thực sự là trường hợp của tôi như anh em có thể tưởng tượng. Ngu dân được biết đến với ngôn ngữ đầy màu sắc, và tôi cũng không ngoại lệ. Anh em đã tin tưởng vào sự công bình và việc tốt của mình chưa? Cần bán lại với giá rẻ. Kinh Thánh nói rằng dù sao thì đó cũng là những vật ô uế (Ê-sai 64: 6). Hãy mang danh tiếng của anh em cũng vậy, vì Chúa Giêsu đã hy sinh danh tiếng của Ngài khi Ngài đi đến thập tự giá.

Chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội tó và trở nên giống như loài người (Phi-líp 2:7 Phiên bản King Gia-cơ).

Chính ở điểm này khiến nhiều người chần chừ. Họ muốn bảo vệ danh tiếng của họ. Một số lo lắng về những gì người khác sẽ nghĩ, những gì mọi người tại nơi làm việc sẽ nói về họ hoặc nó có thể

thay đổi mối quan hệ gia đình của họ như thế nào. Chúa Giêsu phán: “**Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta**” (Ma-thi-ơ 10:37).

Nhà thương lái mua viên ngọc quý với giá rất cao

Chúng ta đến với điều thứ tư mà thương gia làm. Anh ta lấy số tiền kiếm được để bán tài sản của mình và anh ta mua viên ngọc quý. Anh ấy rất vui khi làm như vậy! Anh ta không nghĩ về tất cả những gì anh ta phải trả. Đó là niềm vui khi có được viên ngọc quý đó.

Năm 1976, tôi đã thực hiện một vụ mua hàng độc nhất vô nhị. Đó là năm trước khi tôi trở thành một Cơ đốc nhân. Tôi đang ở Delhi, Ấn Độ và tôi đã mua một món quà lưu niệm từ chuyến đi đến châu Á. Đó là một con voi bằng bạc được đính đá bán quý, cao khoảng 10 inch với một người cưỡi bên trên. Con voi đó đã cùng đi du lịch đến Mỹ với tôi vào năm sau. Sẽ dễ dàng hơn để lấy séc du lịch, nhưng suy nghĩ của tôi là, nếu tôi gặp bất kỳ khó khăn nào, tôi có thể bán con voi để lấy tiền bằng đô la hoặc bất kỳ loại tiền nào tôi cần.

Một thời gian ngắn sau khi tôi trở thành một Cơ đốc nhân, tôi đã tham gia một buổi nhóm ở nhà thờ ở Virginia. Sau cuộc họp, tôi tình cờ nghe một phụ nữ trẻ kể về việc cô ấy vừa nhận được đồng đô la đầu tiên của mình cho tấm vé máy bay đến Y-sơ-ra-ên! Cô vui mừng khôn xiết. Trái tim tôi cảm động, và tôi cảm thấy rằng tôi cần phải tặng cô ấy con voi đó bằng giá vé máy bay của cô ấy. Người phụ nữ đã có thể bán con voi để lấy số tiền cần thiết cho chiếc vé của mình. Cô ấy rất biết ơn nên đã mời tôi đến thăm Y-sơ-ra-ên và ở lại với các tín đồ ở đó. Tôi không nhận ra điều này đã thay đổi cuộc đời tôi như thế nào. Đã có rất nhiều phước lành trong cuộc sống đến với tôi vì tôi đã mua và tặng món quà lưu niệm quý giá của mình. Chúa đã dùng nó để đưa tôi đến Y-sơ-ra-ên, nơi tôi gặp rất nhiều người tuyệt vời và học được những bài học quý giá. Thông qua những người bạn mà tôi đã gặp khi ở đó, tôi cũng đã gặp vợ tôi, Sandy.

Về vấn đề con voi, tôi đoán anh em có thể nói rằng tôi đã tình cờ tìm thấy một kho báu. Tôi không biết cuối cùng việc mua hàng đó sẽ đưa tôi đến đâu.

Như tôi đã đề cập ở phần đầu của nghiên cứu này, có hai cách nhìn về câu chuyện ẩn dụ này. Tôi trích lời nhà văn và giảng viên Kinh thánh, R.T. Kendall. “Một là để thấy rằng đó là về việc chúng ta tìm kiếm Chúa. Điều khác là để thấy rằng đó là về Đức Chúa Trời đang tìm kiếm chúng ta. Đoán xem điều gì là sự thật với người tìm thấy viên ngọc quý đó? Anh em phát hiện ra rằng Đức Chúa Trời đã đứng đằng sau việc tìm kiếm của anh em từ trước đến nay, và anh em cảm ơn Ngài vì Ngài đã ở lại với anh em, thu hút sự chú ý của anh em và khiến anh em mong muốn điều đó hơn tất cả. Vì vậy, rốt cuộc chính là Chúa đang tìm kiếm chúng ta ”.

Cầu nguyện: Lạy Cha, cảm tạ Cha về Chúa Giêsu Kitô và công việc đã hoàn thành của Ngài trên thập tự giá, chết thay cho con để trả giá cho món nợ tội lỗi của con. Xin đừng để những thứ của thế gian này che giấu kho báu với con nữa. Xin mở mắt con ra để thấy giá trị của mối quan hệ với Đấng Christ. Xin giúp con trông rộng những điều mà con đang bám víu để con được làm đầy với Đấng Christ. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com
Website: www.groupbiblestudy.com